

[Per Federspiel.]

egen tilfredsstillelse? For det er jo i virkeligheden det, der må være konsekvensen af disse meningsløse ord, der står i betænkningen.

Jeg skal ikke gå mere i enkeltheder, men når nu hr. Frode Jakobsen stiller dette spørgsmål her i tinget: hvad er meningen? så vil jeg prøve at definere den filosofi, der ligger bag, den filosofi, som statsministeren for nylig definerede kort og klart, og som jeg ikke skal gentage. Men der står i Folke-tingstidende for 1962-63 på sp. 2800.

„Det kan aldrig være et mål at gøre nationerne ens i Europa. Der er noget, som må være fællesanliggender, men det meste må blive ved med at være afgørelser for den enkelte nation. Vi kom for sent til at være med til at forme det økonomiske, sådan som det ligger i Romtraktaten. Vi kan forhåbentlig nå at være med til at forme det politiske. Sikkerhedsmæssigt kan intet land stå alene i dag. Spørgsmålet kan blive, om vi individuelt, det vil sige med det, som man kalder suveræniteten, i behold, skal synke ned i ufrihed, eller om vi kollektivt skal sikre vor frihed. I det tilfælde bekender jeg mig til kollektivismen. Der er en komité, der kalder sig Komiteen for en selvstændig dansk Udenrigspolitik. Det er illusion at tro på, at vi kan have en uafhængig udenrigspolitik. Det, som vi kan sørge for, er, at vi har mod til at tale med dér, hvor den fælles udenrigspolitik formes.“

Dette var hr. Frode Jakobsens udtalelse i folketingets markedsdebat i 1962, hvor han senere ligeledes forklarer, hvorledes et nordisk alternativ også er en illusion. Det ville jeg gerne komme nærmere ind på, men jeg skal på grund af det fremrykkede tidspunkt afstå fra at gøre yderligere bemærkninger om den nordiske illusion, der er en illusion.

Tove Lindbo Larsen: Diskussionen siden vores sidste debat her i folketinget omkring EF-spørgsmålet har vist, at der trods alt endnu mangler nogle oplysninger til befolkningen, selv om der ikke har været sparet hverken på ord eller møder. Jeg har følt det bl. a. på områderne omkring forbrugerpolitikken og kvindernes stilling i et fremtidigt udvidet EF.

Først forbrugerpolitikens muligheder i

EF. Af Romtraktaten fremgår der ikke særlig mange oplysninger om forbrugerens stilling i EF; derfor er der grund til at oplyse om, hvilke muligheder der byder sig. I maj måned 1972 henvendte den europæiske kooperative organisation samt fagbevægelsens organisationer sig til Kommissionen vedrørende den fremtidige forbrugerpolitik. På et møde i juni vedtog Kommissionen retningslinjer for, hvad man agtede at foreslå Ministerrådet.

Retningslinjerne indeholdt bestemmelser om for det første at fremme samarbejdet mellem de europæiske forbrugerorganisationer, for det andet at stille forslag til Rådet om at afsætte et beløb til forbrugerinformation og for det tredje at foreslå ansættelsen af flere folk i forbrugersektionen. Disse tre ting anser jeg for væsentlige i en fremtidig forbrugerpolitik.

Angående det allerede eksisterende skal jeg nævne, at der inden for levnedsmiddelområdet allerede foreligger bestemmelser, der beskytter forbrugeren, både hvad angår deklarationer, og hvad angår problemerne i forbindelse med levnedsmiddelforurening, f. eks. sprøjtemidler og tilsætningsstoffer. Dette arbejde fortsætter i 1973 i samarbejde med de tilsluttede lande.

Det skal også bemærkes, at man i de nuværende EF-lande har en betydelig mere omfattende forbrugeroplysning i tv. I forbindelse med min omtale her af forbrugerens situation i EF vil jeg gerne spørge markedsministeren om hans vurdering af den danske forbrugers stilling i EF og om ønsket om en udbygning af Kommissionens sekretariat for forbrugerspørgsmål. Jeg mener, forbrugers stilling styrkes i EF, hvorfor jeg finder det særdeles nyttigt og nødvendigt for os også på dette område at være med, hvilket forbrugeren i Danmark bør betænke den 2. oktober.

Vedrørende specielt kvindens stilling i EF har der allerede været gjort nogle bemærkninger. Men jeg synes alligevel, jeg vil knytte nogle kommentarer til den.

Der har været ført en meget mærkelig debat i sommerens løb, mange modstandere har som også tidligere nævnt her i debatten givet udtryk for kvindens forringede stilling i EF. Man mener, kvinderne vil blive holdt nede på arbejdsmarkedet, familiemæssigt og som selvstændige individer. Man har taget